

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 583

CHÂN THẬT CÓ THỂ MANG NGHIỆP VÃNG SANH KHÔNG?

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Tư ngày 14/07/2021.

Vãng sanh là nguyện sau cùng của người tu hành Tịnh Độ. Tất cả chúng ta đều nghiệp chướng nặng nề, khởi tâm động niệm đều là tội nghiệp. Hòa Thượng nói: **“Chân thật có thể mang nghiệp vãng sanh không?”**. Hòa Thượng kể một câu chuyện cách đây khoảng hơn 50 năm, khi lần đầu tiên Ngài đến Mỹ.

- Một vị cư sĩ tu hành lâu năm hơn Hòa Thượng đã đón Ngài ở sân bay và nói: *“Thưa Hòa Thượng, có một vị Thượng sư nói rằng không thể đời nghiệp vãng sanh. Vậy thì sao ạ?”*
- Hòa Thượng trả lời: *“Không vãng sanh thì thôi vậy!”*
- Ông ấy thất kinh hồn vía, nhìn Hòa Thượng: *“Làm sao như vậy được!”*.
- Một lúc sau, khi nghi tình của ông ấy lên cao, Hòa Thượng hỏi: *“Hiện tại Bồ Tát & Thánh chúng ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc có nhiều không?”*
- Vị cư sĩ nói: *“Bồ Tát & Thánh chúng ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc rất nhiều”*.
- Hòa Thượng nói: *“Bồ Tát & Thánh chúng vẫn còn mang nghiệp, vẫn còn vi tế phiền não, chỉ có Phật A Di Đà mới không còn như vậy. Trong **“Kinh A Di Đà”**, Phật nói: Nếu ai có thể tính đếm được số lượng Bồ Tát của Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì Ngài sẽ không thành Phật. Có nghĩa là Thánh chúng nhiều vô số. Vậy thì có vô số người đời nghiệp vãng sanh”*.
- Vị cư sĩ lúc đó mới vỡ òa ra: *“Vậy thì có thể đời nghiệp vãng sanh”*.
- Hòa Thượng nói: *Trong **“Kinh A Di Đà”**, trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”** tuy không nói đến **“đời nghiệp vãng sanh”** nhưng có nói đến 3 bậc 9 phẩm vãng sanh. Nếu không có đời nghiệp vãng sanh thì làm sao có 3 bậc 9 phẩm!*

HẠ PHẨM có:

- ✓ Hạ phẩm Hạ sanh
- ✓ Hạ phẩm Trung sanh
- ✓ Hạ phẩm Thượng sanh

TRUNG PHẨM có:

- ✓ Trung phẩm Hạ sanh
- ✓ Trung phẩm Trung sanh
- ✓ Trung phẩm Thượng sanh

THƯỢNG PHẨM có:

- ✓ Thượng phẩm Hạ sanh
- ✓ Thượng phẩm Trung sanh
- ✓ Thượng phẩm Thượng sanh

“Đói” là mang. Mang nghiệp nhiều thì phẩm vị thấp. Mang nghiệp ít thì phẩm vị cao.

- Năm 2010, khi Thầy mới về Đà Lạt, có một bác Phật tử lớn tuổi, tướng người quắc thước đến hỏi Thầy với tâm rất khẩn trương: *“Trước đây, khi chúng tôi chưa có máy in, chúng tôi làm trong quân đội, chúng tôi dùng máy in của quân đội và giấy dư ra để in rất nhiều bài khuyên người niệm Phật vãng sanh, nhưng chúng tôi chỉ phổ biến câu **“A Di Đà Phật”** chứ không phổ biến câu **“Nam Mô A Di Đà Phật”**. Có Thầy nói không niệm hai chữ **“Nam Mô”** là tà pháp, là không đúng. Vậy mấy chục năm qua chúng tôi làm sai hết rồi sao?”*.
- Thầy bình tĩnh nói một cách chậm rãi: *“Bác có tụng **“Kinh A Di Đà”** không?”*.
- Bác ấy trả lời: *“Có! Tôi tụng thường ngày”*.
- Thầy nói: *“Bác tụng Kinh thường này mà tâm ý qua loa. Từ đầu đến cuối quyển **“Kinh A Di Đà”** đều không có hai chữ **“Nam Mô”** mà chỉ toàn là **“Kinh A Di Đà”**, **“A Di Đà Phật”**, **“người nào nhất tâm niệm Phật A Di Đà từ 1 ngày đến 7 ngày thì Phật A Di Đà sẽ đích thân cùng Thánh chúng đến tiếp dẫn về Tây Phương Cực Lạc”**”*.
- Bác Phật tử đó thốt lên: *“Đúng là như vậy! Tôi nghe có Thầy đó nói như vậy nên tôi cũng hoảng”*.

Người tu hành niệm Phật nhiều năm mà chỉ cần một lời nói, một câu nói của người khác cũng khiến tín tâm liền bị dao động, liền nghi ngờ. “A Di Đà” là tên của một vị Phật ở Thế Giới Tây Phương. “Phật” là Giác. “A Di Đà” là Vô Lượng Thọ, Vô Lượng Giác, Vô Lượng Quang. “Nam Mô” là cung kính, là quy y, là nương về.

Thầy có một kỷ niệm rất sâu sắc cách đây khoảng 8 – 10 năm. Thầy được mời đến giảng pháp tại một pháp hội ở Bắc Ninh có 1.300 người tham dự. Nhiều huynh đệ cũng đi cùng Thầy và biết rõ việc này. Thầy đưa cho Ban tổ chức 1.200 chiếc áo phông có dòng chữ **“A Di Đà Phật”** để phát tặng mọi người nhưng họ cất vào trong kho, không cho phát tặng mọi người. Thầy không biết số lượng áo đó sẽ đi về đâu. Đó là việc của họ. Thầy được mời đến để giảng pháp, nhưng họ nghĩ là họ có quyền hạ nhục mình, họ chất vấn Thầy đến mức như thể không thể trả lời, không thể xuống đài. Họ cấm không cho chúng ta quay phim nên hôm đó không có phim ghi lại buổi chia

sẽ. Họ hỏi một số câu: *Niệm Phật mà không niệm “Nam Mô” có đúng không? tụng Kinh mà không tụng “Kinh Vô Lượng Thọ” có đúng không? Phật tử mà không đi chùa có đúng không?...*

Thầy bình thân trả lời tất cả các câu hỏi của họ một cách xuôn xẻ. Đạo tràng 1300 Phật tử vỗ tay tán thán liên tục khiến cho vị đó cũng chới với. Họ hỏi: *“Có người nói chỉ tụng “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, nếu tụng Kinh khác là xen tạp. Như vậy thì đúng hay sai?”*. Thầy không trả lời ngay vào câu hỏi chính mà Thầy dẫn dắt, giải thích để họ dần dần hiểu, rồi mới kết. Thầy nói: *“Phật nói pháp tám vạn bốn ngàn pháp môn. Ai có căn tánh phù hợp với pháp môn nào thì theo pháp đó mà tu, ai thích tụng bộ Kinh nào thì cứ tụng theo bộ Kinh đó. Tôi đến đạo tràng tụng “**Kinh Pháp Hoa**” thì tôi cùng họ tụng “**Kinh Pháp Hoa**”. Tôi đến đạo tràng tụng “**Kinh Địa Tạng**” thì tôi cùng họ tụng “**Kinh Địa Tạng**”. Người ta tụng “**Kinh Dược Sư**” thì tôi cùng họ tụng “**Kinh Dược Sư**”. Tôi không có chướng ngại gì cả. Khi ở nhà tôi tụng Kinh gì thì không ai biết”*.

Người nào đến đạo tràng tụng “**Kinh Pháp Hoa**” mà nói đạo tràng đó xen tạp thì chính người đó mới là xen tạp, phá đạo tràng của người ta. Nhiều người tu hành tự cho mình chuyên nhất, đến chỗ này thì cho rằng chỗ này không đúng, đến chỗ kia thì cho rằng chỗ kia không đúng. Như vậy là ngạo mạn. Trước đây Thầy cũng có bệnh như vậy. Thậm chí nếu bây giờ có ai hỏi Thầy với tâm không thành kính, chỉ hỏi để chứng minh, so đo, không hỏi với tâm cầu học thì Thầy không trả lời hoặc chỉ tán thán và nói: *“**Phật dạy “nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”**”*.

Trước đây cũng có nhiều người nói Thầy là người xen tạp vì Thầy dịch đĩa Hòa Thượng Tịnh Không mà lại đi làm giáo dục. Có người tham gia lớp học văn hóa truyền thống, nghi ngờ nên hỏi Thầy có niệm Phật không? Thầy muốn mời họ vào nghe 600 đề tài mà Thầy đã giảng để tìm hiểu xem Thầy có xen tạp pháp môn khác ngoài pháp môn Tịnh Độ hay không. Chúng ta học tập để trở thành những người hoàn thiện, có đủ tư cách để tương lai trở thành người dân của Thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Điều quan trọng là chúng ta phải có hăng tâm, tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật. Đây là tiêu chuẩn thiết yếu của hành giả Cực Lạc.

- **TIN SÂU:** Tin chắc lời Phật dạy. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thật. Phật A Di Đà là thật. Các vị Tổ sư Đại đức tu Tịnh Độ đã tu chứng đắc là thật. Chúng ta tu Tịnh Độ là có sự truyền thừa. Tổ Ấn Quang cả đời tu Tịnh Độ. Lão cư sĩ Lý Bình Nam – Thầy của Hòa Thượng Tịnh Không cả đời tu Tịnh Độ. Hòa Thượng Tịnh Không thông tông thông giáo, giảng tất cả các Kinh điển, giảng cả Kinh điển của các tôn giáo bạn, nhưng Ngài vẫn chỉ một câu “**A Di Đà Phật**” niệm đến cùng. Chúng ta có một niềm tin sâu sắc.
- **NGUYỆN THIẾT:** Chúng ta phát tâm, phát nguyện làm lợi ích chúng sanh, tích công bồi đức không phải để mong cầu đời này, đời sau, mãi mãi những đời sau chỉ làm những việc đó. Tất cả những công đức đó hồi hướng trang nghiêm Tây Phương Cực Lạc – một hướng đi về.

➤ **HÀNH MIÊN MẬT:** Chúng ta hành trì thì chỉ một câu “*A Di Đà Phật*” niệm đến cùng. Trong tử sách của Thầy có “*Kinh A Di Đà*”, “*Kinh Vô Lượng Thọ*” bản âm Hán Việt, “*Kinh Địa Tạng*”. Một vài lần Thầy tụng “*Kinh Địa Tạng*” vì có chúng sinh khẩn cầu. Từ xưa đến nay, Thầy hành miên mật một câu “*A Di Đà Phật*”.

Muốn vãng sanh thì từ lúc phát tâm niệm Phật, chúng ta không tạo nghiệp mới. Nếu đã bắt đầu niệm Phật rồi mà vẫn tạo nghiệp thì không thể đời nghiệp vãng sanh.

Có một pháp sư nói: “*Tạo nghiệp mới vẫn đời nghiệp vãng sanh*”. Thầy nói: “*Tà tà niệm Phật, tà tà tạo nghiệp, tà tà vãng sanh. Làm gì có chuyện tạo nghiệp mới mà vẫn đời nghiệp vãng sanh! Tâm Tịnh thì mới tương ứng với cõi Tịnh, tâm không Tịnh thì không thể tương ứng với cõi Tịnh*”.

Trong “*Kinh A Di Đà*”, Phật nói rất rõ ràng: “*Đâu phải chỉ có một chút ít thiện căn, phước đức, nhân duyên mà về được nước kia*”, phải có đầy đủ thiện căn, phước đức, nhân duyên. Phật nói: “*Thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi chư Thượng Thiện Nhân câu hội nhất xứ*”, là nơi bậc Thượng Thiện, Năm Giới Mười Thiện đều phải hoàn chỉnh.

Người ta hiểu lầm, hiểu sai, khi tu hành không có kết quả thì cho rằng pháp niệm Phật không thù thắng. Họ niệm Phật nhưng không niệm đúng tiêu chuẩn cho nên không thể có kết quả. Họ niệm Phật mà vẫn tự tự lợi, niệm Phật mà vẫn danh vọng lợi dưỡng, niệm Phật mà vẫn hưởng thụ năm dục sáu trần, niệm Phật mà vẫn tham sân si mạn. Niệm Phật như vậy chỉ là kết thiện duyên với Phật chứ không đủ tiêu chuẩn để làm Bồ Tát bất thối.

Hòa Thượng nói: “*Tiêu chuẩn tu hành thấp nhất là phải chuyển được nghiệp, chuyển nghiệp lực thành nguyện lực. Nếu không chuyển được thì cho dù niệm Phật cũng không thể vãng sanh*”. Chúng ta phải chuyển đổi được tự tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn, phải chuyển bằng cách thay đổi, không để cho những tập khí này khởi tác dụng thì mới có kết quả.

Niệm Phật như nhai trâu thì làm sao có thể vãng sanh! Có người niệm Phật nhưng nhiều phiền não, tâm không an lạc, liền bỏ niệm Phật, đi ngòai thiền Khinh An, giữ tâm thanh tịnh, để tâm không không, quán Vô Thường, quán Vô Ngã, quán thân Bất Tịnh, cảm thấy tâm nhẹ nhàng rồi cho rằng pháp này thành công.

Trong bài, Hòa Thượng nói: “*Trên Đại Kinh, Phật nói với chúng ta: Tu pháp môn niệm Phật không cần phải triệt để phá hết vô minh phiền não - đó là vọng tưởng, không cần đoạn kiến tư phiền não - đó là đoạn hẳn chấp trước. Một câu “A Di Đà Phật” có thể hàng phục được phiền não, có thể làm cho phiền não không dậy khởi thì có thể mang nghiệp vãng sanh*”.

Trong ta vẫn có phiền não, vọng tưởng, phân biệt chấp trước nhưng ta dùng câu A Di Đà Phật đè nó xuống, không để nó khởi tác dụng.

Trên Kinh Phật nói: “Chỉ mang nghiệp cũ, không mang nghiệp mới”. Nghiệp mới là nghiệp mà hiện tại bạn đang tạo tác, vậy thì không thể mang được. Nói một cách khác, trước khi bạn học Phật, nghiệp mà bạn tạo tác là nghiệp cũ. Sau khi bạn học Phật rồi, nghiệp mà bạn tạo tác là nghiệp mới. Hòa Thượng giải thích: *“Sau khi bạn học Phật mà bạn vẫn chưa chân thật hiểu rõ, còn bị sai lầm thì điều đó còn có thể tha, còn có thể mang đi được. Nếu bạn đã chân thật hiểu rõ một cách tường tận rồi mà vẫn tạo nghiệp, biết rõ mà vẫn làm thì không thể, nghiệp này không thể mang đi. Chúng ta phải hiểu đạo lý này cho rõ ràng, hiểu cho tường tận”*.

TẠO ÁC NGHIỆP: Chúng ta tạo tác ác nghiệp, đã tạo nhân thì nhất định có quả. Tạo ác nghiệp phải vào 3 đường ác.

TẠO THIÊN NGHIỆP: Chúng ta tạo thiện nghiệp phải vào 3 đường thiện để hưởng phước.

TẠO TỊNH NGHIỆP: Hòa Thượng nói: *“Việc tốt cần làm nên làm không công không đức”*, không phải vì công đức mà làm, đó là Tịnh Nghiệp. Trong pháp môn tu Tịnh Độ, Phật dạy chúng ta: Nghiệp ác không tạo, không vì công đức mà tạo thiện nghiệp. Chúng ta phải tạo tịnh nghiệp, thấy việc tốt thì cứ thế mà làm trong khả năng của mình, làm xong quên hẳn luôn, không để trong tâm. Tâm cảnh này hơi cao. Ai làm cũng thấy mình đang làm gì đó. Chúng ta không tạo nghiệp ác, không tạo nghiệp thiện, mà tạo Tịnh Nghiệp, làm mà không dính mắc, không chấp trước. Chúng ta dính mắc *“ta là chủ trường”, “ta là người cố vấn”*... Hôm trước một vị Thầy ở Tổ Đình Phước Hậu gửi cho Thầy rất nhiều ảnh nhà Chùa đang làm cơm chay thiện nguyện để phát tặng mọi người. Lúc đầu Thầy chưa hiểu, lúc sau Thầy mới nhớ là hồi đầu năm Thầy đã từng gửi tịnh tài cho Nhà chùa để nhờ Nhà chùa làm thiện nguyện trong cả năm. Sau khi Thầy chuyển tiền cho Nhà chùa thì Thầy quên thật. Vị Thầy đó gửi hình ảnh để báo cáo với Thầy rằng tháng nào họ cũng làm một cách tươm tất như vậy.

Hòa Thượng nói: “NHÌN THẤU, BUÔNG XẢ, TỰ TẠI, TÙY DUYÊN, NIỆM PHẬT”

Dù ở trong bất kỳ tình huống nào, ta cũng có thể niệm Phật. Đó là tùy duyên niệm Phật. Chúng ta niệm Phật như thế nào mới là tùy duyên? Khi đạo tràng đang tụng Kinh thì mình âm thầm niệm Phật, không cho họ biết là mình đang niệm Phật. Nhìn thấu mọi sự vật hiện tượng, tất cả đều là vô thường. Buông xuống được thì mới tự tại. Chúng ta không nhất thời có thể buông xuống được ngay lập tức. Chúng ta cũng phải đau khổ, vật vã nhưng cuối cùng vẫn buông xuống được. Ở trong bất kỳ một hoàn cảnh nào, chúng ta cũng đề khởi câu niệm Phật. Đó là tùy duyên.

Hòa Thượng nói: *“Đối với lý luận, phương pháp, cảnh giới của Tịnh Độ mà chúng ta đều hiểu rõ một cách tường tận thì nhất định chúng ta không tạo nghiệp. Nếu chúng ta vẫn còn tạo nghiệp thì chúng ta chưa hiểu. Chúng ta đã đạt đến cảnh giới tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật thì không còn tạo nghiệp. Người thực sự đã bước vào được cảnh giới này thì không còn tự tư tự lợi, không còn danh vọng lợi dưỡng, không còn tâm cảnh để hưởng thụ năm dục sáu trần”*.

Người luôn vì chúng sanh, không lo chúng sanh đau khổ thì chỉ lo niệm Phật sẽ không còn tâm cảnh để thị phi, không còn nghĩ đến việc cải thiện đời sống của mình để sống tốt hơn. Người rảnh rỗi mới nói chuyện thị phi. Tâm cảnh này thực sự không khó làm. Thầy có đời sống đơn giản, cuộc sống an nhàn, rất hay. Nhiều khi Thầy phải nói ra để mọi người cảm nhận được. Đến giờ ăn, Thầy ra vườn hái một nắm lá rau lang mang vào luộc, có một tô canh, pha nước chấm rau để ăn cùng cùi mít kho.

Sáng nay có một học trò nói với Thầy một việc khiến Thầy rất cảm động: *“Tình hình dịch bệnh thế này, Thầy cứ mang số tiền đó ra để dùng trước vào những việc cần thiết trong giai đoạn này”*. Đó là một số tiền rất lớn. Nếu làm việc ở nước ngoài thì phải làm 2 năm trời mới có được số tiền đó. Thầy nói: *“Con có tâm cảnh buông xả vì chúng sanh như vậy rất tốt, không bị dính mắc nhất định phải dùng tiền đúng vào việc này, phải dùng tiền đúng vào việc kia để khẳng định tên tuổi. Tuy nhiên hiện nay, chúng ta chưa cần dùng đến số tiền đó!”*. Đó là tâm cảnh thấu tình đạt lý, dám buông xả, tự tại với mọi hoàn cảnh. Như vậy thì chắc chắn tu hành có công phu.

Cách đây mấy năm, có một học trò nói với Thầy: *“Con không dùng đến số tiền này, Thầy dùng giúp con!”*. Thầy nói: *“Cảnh giới của con cao hơn Thầy rồi! Nếu Thầy dùng số tiền này thì cảnh giới của Thầy thấp hơn con. Con cứ giữ số tiền đó, khi nào có việc cần đến thì Thầy sẽ chỉ cho con làm”*. Thầy không nhìn vào vật chất mà nhìn vào tâm cảnh của họ. Những học trò như vậy là thiện hữu tri thức, đến để thị hiện cho Thầy học tập và tri ân. Tâm cảnh của họ đã xả được thì mình không thể không buông xả.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta chân thật học Phật thì nhất định phải y giáo mà tu hành. Nếu vẫn tiếp tục không ngừng tạo nghiệp thì đời này nhất định không thể vãng sanh. Có niệm Phật thì chỉ là kết pháp duyên với Phật A Di Đà, đời sau vẫn phải luân hồi trong sáu cõi”*.

Nhiều người nghe câu *“đổi nghiệp vãng sanh”* tưởng rằng có thể mang nghiệp vãng sanh thì tùy tiện tạo nghiệp. Hòa Thượng nói: *“Chúng ta đừng tưởng là mình không động tâm. Chúng ta không động tâm đối với khoản tiền nhỏ, nhưng có động tâm đối với số tiền lớn hay không? Nếu động tâm thì tạo nghiệp”*.

Hôm qua Thầy nhận được 1 tin nhắn thông báo có người chuyển khoản 20 triệu để ủng hộ đồng bào miền Nam. Thầy không biết là tiền của ai. Thầy liền đến cây ATM để chuyển về miền Nam 40 triệu. Đó chẳng qua là Thầy tập làm để diệt đi tâm tham của mình. Chúng ta không tập thì không thể nhìn thấu, không thể buông xuống, không thể tự tại. Thầy không đàm huyền thuyết diệu mà chỉ chia sẻ cách tu hành nho nhỏ để mọi người cùng nghe.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!